

Interview met... **Sylvia Houtzager**

Flairck: oude meesterwerken worden gecombineerd met nieuwe muzikale acrobatiek en een doorleefde, humoristische presentatie. 'Variaties op een dame', ooit het titelstuk van het wereldwijd verspreide debuutalbum wordt met tomeloze energie ten tonele gevoerd: The Lady's Back! Wij spraken violiste en enige vrouw in de band Sylvia Houtzager.

'Flairck is een eigenwijze mengelmoes van allerlei muziekstijlen', zegt Sylvia, als haar wordt gevraagd uit te leggen wat Flairck precies is. 'We zijn instrumentaal en gebaseerd op de meest *basic* volksmuziek die er bestaat: fluit, viool, gitaar en bas. In Nederland kom je dat überhaupt niet tegen, maar wij halen onze inspiratie vooral uit Keltische landen. Ierland, Engeland, Schotland, maar ook bijvoorbeeld in de Balkan – daar is een fluit en een viool een waanzinnige combinatie.'

Bandleiden Peter Weekers en Erik Visser hebben veel gereisd in die landen en de muziek meegenomen naar Nederland. Op basis daarvan werden eigen composities geschreven. 'En dan krijg je dus, gespeeld door mensen die klassiek getraind zijn, een Flairck-sound. We hebben de instrumenten binnenstebuiten gekeerd,' vertelt Sylvia, 'een combinatie gemaakt van alles wat je vanuit het buitenland kunt meenemen.'

De buitenlandse muziekgeschiedenis is iets dat Sylvia ontzettend aanspreekt. Meer dan de Nederlandse, althans.

'Kijk, Nederland ligt te midden van allerlei grote gebieden met veel muziekcultuur, terwijl ik vind dat Nederland, behalve onze klompdansen – die misschien ook niet eens Nederlands is – niet zoveel geschiedenis heeft. De cultuur van de Engelsen en de Ieren, de Roemenen en de Turken is muzikaal gezien veel rijker. De echte rock 'n roll die Flairck dan probeert te brengen, dat zijn de ritmes en het opzweepende uit die Balkan-culturen. Er zit geen enkele rechte vierkwartsmaat in. En dat, gecombineerd met eigen composities, is typisch Flairck. Dat is absoluut uniek. Ik kan geen band noemen die dit ook doet.'

Niet alleen de muziek van Flairck is bijzonder, de tour 'The Lady's Back' is ook heel speciaal. Sylvia vertelt: 'Ik ben weer terug in de band! Flairck is een kar die ik van 1978 tot 1991 heel intensief heb getrokken met Erik. In die tijd hebben we Flairck op poten gezet, gemaakt tot wat het is. In 1991 ben ik weggegaan, waarna we eigenlijk allemaal een andere kant op zijn gegaan. In 2013 dachten Erik en Peter hetzelfde: 'Misschien is het wel leuk om nog een keer te toeren, maar dan met Sylvia erbij.' Dus vandaar *The Lady's Back*.'

Op de vraag of Sylvia terug is voor één tour, antwoordt ze: 'Nee, hoor. Nee, het is de bedoeling dat we nu de drie-eenheid blijven die doorgaat totdat het niet meer kan. We hebben ons lang voorbereid voor deze tour, ook om te kijken of het überhaupt nog werkt met z'n drieën. Want we zijn alle drie zestigers, hè? Er moet nog een

**“Never
change a
winning
team!”**

bepaalde chemie zijn. Nou, die is er nog! We kwamen bij elkaar voor het eerst weer en de vonken spatten ervan af. *Never change a winning team*, zeggen ze wel eens, en bij ons is dat zeker het geval. Als het werkt, dan werkt het voor het leven.'

Sylvia voegt eraan toe: 'Als we al die tijd bij elkaar waren gebleven en door waren gegaan, hadden we misschien wel grote hoogten kunnen bereiken. Wereldwijd.'

Je zou kunnen zeggen dat Flairck de grote hoogten al bereikt heeft. In ieder geval door het winnen van de Edison Oeuvre Award Wereldmuziek, eerder dit jaar. Daar is Sylvia het ook wel weer mee eens. 'Overall waar we komen, van de Pygmeeën tot aan Rusland tot aan Japan, hebben we invloeden opgepakt, meegenomen en in onze muziek verweven. En als je daar dan een oeuvre award voor 'wereldmuziek' voor krijgt, dan heb je het toch wel goed gedaan, ja.'

We vragen Sylvia of ze zelf niet 'moe' wordt van bepaalde stukken, nu ze ze zo vaak gespeeld heeft. 'Absoluut niet', zegt ze, om er meteen een mooie Beatles-anekdote tegenaan te gooien: 'Ik zag laatst op Facebook een bericht van een vriend van mij, die was in Marseille, waar Paul McCartney een concert gaf. Die vriend zei dat hij wel vijftwintig Beatles-songs voorbij heeft horen komen. En als afsluiter 'Yesterday'! Dan doe je het toch hartstikke goed, als mensen helemaal naar Marseille vliegen om jou 'Yesterday' te horen zingen, na zoveel jaar.

Grote hits, in combinatie met een goede chemie onderling, is dat de formule voor succes?

Sylvia: 'Met Flairck heb ik echt het gevoel: het lijkt wel alsof het zo moet zijn. Dat heb je met drie gelijkgestemde zielen, die voor hetzelfde doel staan en die ook dezelfde muzikale interesse hebben, die elkaar op een bepaalde manier aanvullen. We hebben wel samengewerkt met andere muzikanten, maar daar miste de vanzelfsprekendheid die we wel hadden met z'n drieën. Dat heb je bijvoorbeeld met The Beatles, met Simon en Garfunkel, met The Golden Earring – vervang één bandlid en de hele band is weg. Dat mag bij ons ook niet meer gebeuren, we moeten echt bij elkaar blijven. Dan zijn we op ons best.'

***“We moeten
bij elkaar
blijven, dan
zijn we op
ons best”***

Tot slot: wat zijn de verwachtingen van Sylvia als ze in Almelo staat?

Sylvia: 'Ik hoop dat we het dak eraf krijgen in Almelo. Dat gaat vast lukken!'